

Informační kaskády jako forma racionálního stádového chování pomáhají vysvětlit celou řadu ekonomických jevů, kde neoklasická teorie zaostává, jako například módní trendy, tvorba 'bublin' na burze, konformismus nebo obecně následování rozhodnutí ostatních. V této práci se snažím modelovat sklon ke stádovému chování stejně jako sklon k zobrazení informace, která může ke stádovému chování vést, za použití laboratorního experimentu. Účastníci měli za úkol splnit jednoduchou kognitivně nenáročnou úlohu za různých experimentálních podmínek. Zatímco v doposavad provedených laboratorních pokusech na tvorbu informačních kaskád se pro zavedení nejistoty soukromého signálu používala pravděpodobnostní úloha, já provedu pokus s úlohou jistou, nicméně potřebnou nejistotu výsledku vyvolá uvalením účastníků do časové tísně. Účastníci budou také rozhodovat v reálném čase, čímž bude pořadí odpovědí indukované endogenně. Časová tíseň by měla vyvolat kromě nejistoty o vlastním výsledku i stresovou reakci, která sama o sobě ovlivňuje rozhodování jednotlivce, což budeme sledovat měřením objektivní fyziologické veličiny – tepové frekvence. Ta bude poté srovnána se subjektivním pocitem stresu, který účastníci sdělovali po každé úloze. Další z faktorů, které mohou ovlivnit sklon ke stádovému chování, jsou osobnostní charakteristiky, které měřím pomocí baterie standardizovaných otázek „Velká pětka“. Pokud budou významné, bude to další argument proti exkluzivitě informačního přístupu k vysvětlení stádového chování. Kromě efektu časové tísně zkoumám také efekt reputace tím, že k veřejné informaci o odhadu jednotlivce přidám jeho dosavadní výkon. Reputační efekt jedinců s vysokou úspěšností v předchozích kolech by mohl tvorbu kaskád ještě více podpořit.